

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-526-6-26>

**THEORETICAL AND LEGAL APPROACHES TO DETERMINING
THE STATUTORY SUPPORT FOR THE ACTIVITIES
OF TERRITORIAL CENTERS OF RECRUITMENT
AND SOCIAL SUPPORT**

**ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ
НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ
ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ЦЕНТРІВ КОМПЛЕКТУВАННЯ ТА
СОЦІАЛЬНОЇ ПІДТРИМКИ**

Ludchenko M. L.

*External Postgraduate Student
at the Department of Administrative,
Criminal Law and Procedure,
International University
of Business and Law
Kherson, Ukraine*

<https://orcid.org/0009-0004-3938-5494>

Лудченко М. Л.

*здобувач кафедри
адміністративного, кримінального
права і процесу
Міжнародний університет бізнесу
і права
м. Херсон, Україна*

<https://orcid.org/0009-0004-3938-5494>

Звернення до проблеми нормативно-правового забезпечення діяльності ТЦК та СП, передовсім, пов'язано із необхідністю удосконалення положень нормативно-правових актів, що має надзвичайно велике значення як для науки адміністративного права, так і для правозастосовної діяльності зазначених органів військового управління.

На теоретико-правовому рівні, на теперішній час, триває дискусія щодо розуміння поняття «нормативно-правове забезпечення», оскільки у наукових дослідженнях відбувається його ототожнення із такими поняттями як: «правові засади», «нормативно-правове регулювання», «адміністративно-правове забезпечення» тощо.

У цьому контексті, заслуговує на підтримку висновок К.В. Муравйова, з приводу співвідношення окреслених категорій адміністративного права. У роботі з питань правових засад реалізації державної політики у сфері виконання кримінальних покарань вищевказаний вчений пропонує розуміти нормативно-правове забезпечення в якості системи нормативно-правових актів, якими визначаються юридичні підстави, порядок, межі та ключові орієнтири з урахуванням яких відбувається здійснення такої політики [1, с. 157]. Із висловленого

твердження можна зробити висновок, що нормативно-правове забезпечення представлено в якості систематизованої сукупності нормативно-правових актів, яка має статичний характер. Водночас, нормативно-правове регулювання передбачає безпосередній вплив на суспільні відносини, що може свідчити про динамічні властивості зазначеного правового явища.

Аналізуючи державну політику у правоохоронній сфері, О.І. Безпалова зазначає, що цей процес потребує передусім вироблення та прийняття відповідних нормативно-правових актів, які виступають правовими засадами реалізації державної політики у правоохоронній сфері [2, с. 89]. Аналогічну позицію щодо сприйняття системи нормативно-правових актів (*a по суті – нормативно-правового забезпечення*), в якості правових засад в окремо визначеній сфері публічно-правових відносин, обстоює й М. Мазепа, який розуміє адміністративно-правові засади правоохоронної діяльності Державної служби охорони при МВС України як систему нормативно-правового забезпечення її правоохоронної діяльності, яку складає сукупність законів та підзаконних нормативних актів, що створюють правове поле для її належної організації та функціонування [3, с. 8].

Представляється, що в цьому випадку вищевказані вчені надають звужену інтерпретацію поняття «правові засади», оскільки останнє, поряд із нормативно-правовим забезпеченням, включає й інші елементи права, такі як: принципи права, суб'єкти адміністративних правовідносин, гарантії реалізації прав учасників правовідносин, акти міжнародного права тощо.

Такий висновок випливає, наприклад, із норми, закріпленої у статті 2 Закону України «Про правотворчу діяльність», у якій розкрито зміст правових засад правотворчої діяльності [4].

На цій підставі, пропонуємо розуміти нормативно-правове забезпечення діяльності ТЦК та СП, як один із ключових елементів правових засад державної політики у сфері мобілізаційної підготовки та мобілізації. Водночас, адміністративно-правове регулювання діяльності вищевказаних органів військового управління, сприймається автором цього дослідження, як динамічний процес, пов'язаний із впливом норм адміністративного права на суспільні відносини, які складаються у сфері мобілізаційної підготовки та мобілізації.

Водночас, в контексті співвідношення термінів «правове регулювання» та «правові засади», варто зазначити, що Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо окремих питань проходження військової служби, мобілізації та військового

обліку» використовує термінологічну конструкцію «конституційні засади» [5], що за логікою викладення змісту цього закону означає, що під терміном «конституційні засади» розуміється перелік конституційних норм-принципів, спрямованих на визначення правових основ щодо регулювання суспільних відносин у сфері мобілізаційної підготовки та мобілізації.

Таким чином, правове регулювання діяльності ТЦК та СП, являє собою систематизований, цілеспрямований, регулюючий та імперативний вплив норм права на суспільні відносини, які складаються у сфері діяльності ТЦК та СП щодо виконання законодавства з питань військового обов'язку і військової служби, мобілізаційної підготовки та мобілізації, керівництва військовим обліком призовників, військовозобов'язаних та резервістів на території відповідних адміністративно-територіальних одиниць, здійснення контролю за його станом тощо.

Нормативно-правове забезпечення діяльності ТЦК та СП розуміється автором як систематизована сукупність законів України, актів Президента України, постанов Верховної Ради України, актів Кабінету Міністрів України, наказів та директив Верховного Головнокомандувача Збройних Сил, Міноборони, Міністра оборони, Головнокомандувача Збройних Сил, Генерального штабу Збройних Сил тощо, мета яких полягає у здійсненні адміністративного впливу на суспільні відносини у сфері військового обов'язку і військової служби, мобілізаційної підготовки та мобілізації.

Література:

1. Муравйов К. В. До проблеми визначення поняття правові засади реалізації державної політики у сфері виконання кримінальних покарань. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право»*. 2014. Вип. 29. Ч. 2. Т. 3. С. 154–157.
2. Безпалова О. І. Правові засади реалізації державної політики у правоохоронній сфері. *Право і Безпека*. 2012. № 3. С. 87–92.
3. Мазепа М. Адміністративно-правові засади правоохоронної діяльності Державної служби охорони при МВС України. Харків, 2012. 263 с.
4. Про правотворчу діяльність : Закон України від 24.08.2023 № 3354-IX. *Відомості Верховної Ради*. 2023. № 93. Ст. 364.
5. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо окремих питань проходження військової служби, мобілізації та

військового обліку : Закон України від 11.04.2024 № 3633-IX.
Відомості Верховної Ради. 2024. № 19. Ст. 78.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-526-6-27>

**ADAPTING NATIONAL LEGISLATION TO EU LAW ON LEGAL
SUPPORT FOR E-GOVERNMENT DEVELOPMENT**

**АДАПТАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА
ДО ПРАВА ЄС У СФЕРІ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
РОЗВИТКУ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ**

Oksiutenko K. V.

Postdoctoral Student

*V.M. Koretsky Institute of State
and Law of National Academy*

*of Sciences of Ukraine
Kyiv, Ukraine*

Оксютенко К. В.

докторант

*Інститут держави і права
імені В.М. Корецького*

*Національної академії наук України
м. Київ, Україна*

Адаптація національного законодавства до права ЄС у сфері правового забезпечення розвитку електронного урядування передбачає в першу чергу неухильне виконання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, з іншої сторони, в якій питанням розвитку інформаційного суспільства присвячена окрема Глава 14 [1].

Так, у відповідності до ст.ст. 389–390 Угоди, Сторони зміцнюють своє співробітництво щодо розвитку інформаційного суспільства на користь приватних осіб і бізнесу через забезпечення загальнодоступності інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) та через кращу якість послуг за доступними цінами. Це також полегшить доступ до ринків послуг електронних комунікацій, що сприятиме конкуренції та надходженню інвестицій в цю галузь. Співробітництво має на меті імплементацію національних стратегій інформаційного суспільства, розвиток всеохоплюючої нормативно-правової бази для електронних комунікацій та розширення участі України у дослідній діяльності ЄС у сфері ІКТ [1].